

Víra a pověra

Letní měsíce pro nás nemusí být pouze obdobím odpočinku a regenerace fyzických a duševních sil, nýbrž rovněž časem k úvaze nad tím, o co, popřípadě o koho se v nej-různějších životních situacích opíráme.

Pověra se těší v dnešní době vysoké „konjunkturu“, tzn. velkému rozkvětu. Je nepochopitelné, kolik lidí, kteří zastávají vysoké a zodpovědné funkce ve společnosti a kteří jsou často pokládáni za intelektuály, se při svých rozhodováních orientují podle horoskopů, věštcství nebo dokonce i okultními praktikami. Tento fenomén lze pouze tak pochopit, že každý člověk hledá nějaký pevný bod, který by mu poskytl spolehlivou oporu. Potvrzuje se tu stará pravda: víra, která odumírá, nechává vyrašit pověre!

K tomu, aby člověk věřil v Boha, potřebuje učinit zkušenost, že On skutečně existuje. Každému člověku není dopřáno zakusit mystický zážitek Boží existence, který byl udělen např. Mojžíšovi, Eliášovi nebo dalším postavám Starého a Nového zákona. My jsme odkázáni na tyto postavy, na tyto svědky, kteří bezprostředně zakusili Boží působení. Důvěra, se kterou se musíme otevřít svědectví těchto svědků, odpovídá požadované důvěře vůči Bohu.

Bůh vždycky zůstane Bohem tajemným.

On si nikdy nenechal a rovněž nikdy nenechá „koukat do karet“. Mnozí lidé se domnívají, že v ranách osudu, které zasahují provinilce, lze poznat Boží spravedlnost. Odtud se vytváří obraz Boha, který trestá či měl by potrestat „darebáky“! Takto však vzniká naprosto nedůstojný obraz Boha! Je snad Bůh nějaký pomstychtivý omezenec? Toto přece neodpovídá zkušenostem těch, kterým se Bůh zvláštním způsobem zjevil.

Je zcela nepopíratelné, že dnešní svět se vyznačuje velikým množstvím utrpení, křivd, bezpráví a strastí. Jak je možné tuto skutečnost pochopit? A proč právě utrpení často zasahuje spravedlivého člověka? Již starozákonní kniha Job se pokouší nalézt odpověď na tuto otázku. Člověk musí kapitulovat před nesmírnou velikostí a nepochopitelnou tajemností Boha. Lze říci, že utrpení, které znenadání zasáhne člověka, jenž se hekticky zabývá pouze svými záležitostmi, je chce přivést k úvaze a tím ho připravit ke změně smýšlení. Bolest a strádání nemají samy o sobě žádný význam. Jsou plody hříchu ve světě. Mohou však dopomoci k tomu, aby se člověk otevřel Bohu. Kdo je schopen toto spatřit, je zralý k vnitřní proměně. Boha totiž nelze nikdy zcela pochopit, je možné pouze v něj uvěřit!

P. Doc. Petr Mareček, Th.D, farní vikář

Úmysly modlitby živého růžence:

- Červenec:** Za upevnění vědomí všech farníků, že tvoříme jedno společenství a za ochotu se navzájem přijímat.
- Srpen:** Za všechny nemocné v naší farnosti – mladé i starší, za jejich povzbuzení a uzdravení a za ochotu blízkých jim posloužit.
- Září:** Za prohloubení osobního duchovního života každého z nás.
- Říjen:** Za spolupracovníky ve farnosti ve farních radách a v oblasti katecheze dětí a dospělých.

Výtvarná a vědomostní soutěž pro děti

Pořádalo ji v Roce diecéze Biskupství brněnské. Cílem bylo dozvědět se více o brněnské diecézi, poznat její historii, místopis, významné osobnosti, patrony, poutní místa, kláštery, atributy aj.

Děti z naší slavkovské farnosti, které se v dubnu účastnily farního kola a postoupily do děkanského kola:

III. kategorie - ze Slavkova: Klára Andrllová, Veronika Andrllová, Matěj Červinka, Marie Hrabovská, Petr Mlčoch, Zdeňka Ruská, Michaela Stehlíková, a Martina Bedřichová (z Heršpic), Kristýna Paterová (z Němčan), Aneta Floriánová (z Hodějic)

IV. kategorie - ze Slavkova: Jiří Matyáš, Magdaléna Melicharová a Tereza Paterová (z Němčan). Děkanské kolo proběhlo 10.

května v novém kostele v Hustopečích u Brna. Byly tam děti ze čtyř děkanátů. Do diecézního kola postoupili: Kristýna Paterová a Petr Mlčoch a Tereza Paterová. Konalo se 21. května v brněnské katedrále a naši žáci se umístili: Tereza Paterová na 8. místě s titulem „Znalec diecéze“. Kristýna Paterová a Petr Mlčoch získali také titul „Znalec diecéze“.

Ve výtvarné soutěži „Brněnská diecéze očima dětí“ v I. kategorii dětí získala 4. místo Anežka Šujanová z Heršpic (1. tř.) s kresbou „U nás máme i ministranky“. Na to, že výkresů pro dvě kategorie bylo přes tisíc, je to velký úspěch.

Vítězům blahopřejeme a je třeba ocenit jejich úsilí v učení a přípravě na soutěž.

sestra Gregorie

Představení slavkovského děkanství

Z dějin brněnské diecéze je patrné, že slavkovské děkanství procházelo určitým vývojem. Jeho hranice se postupně měnily. V roce 1999 proběhla reforma děkanství v diecézi, bylo sloučeno děkanství slavkovské, rousínovské a bučovické a vzniklo tak nově uspořádané děkanství slavkovské.

Nyní má 28 farností. V 10 farnostech bydlí duchovní správce, 18 farností je neobsazených, neboli spravovaných z jiné farnosti. Počet kněží v děkanství je 14 a další 2 jsou vojenští kaplani na faře v Lučči, která patří do vojenského vikariátu.

Slavkovské děkanství má kolem 51 000 obyvatel, z nichž je 3550 věřících, kteří navštěvují nedělní bohoslužby, tj. 7,1 % obyvatel. Mše svatá je v neděli sloužena ve 41 kostele.

Celkem je v děkanství 69 objektů, z toho je 28 farních kostelů, 16 filiálních kostelů a kaplí, a 25 farních budov. V posledních

15 letech se opravily fary a kostely, které se nacházely ve špatném technickém stavu, v celkové hodnotě 70 milionů korun. Několik kostelů ještě čeká kompletní rekonstrukce.

Máme několik malých poutních míst – P. Maria Bolestná na Lutrštétu u Němčan, sv. Martin v Lučči a sv. Urban nad Slavkovem.

Ve Slavkově je klášter Chudých školských sester Naší Paní, které působí v pastoraci v děkanství.

Oblastní charita provozuje v Bučovicích Charitní domov pokojného stáří a poskytuje pečovatelskou službu pro staré a nemocné, kterou nyní rozšiřuje i v okolních obcích. Farní charita Bučovice zřídila charitní sociálně-právní poradnu, zvláště pro starší občany a osamělé matky. Farní charita ve Slavkově provozuje šatník, kde je možné odevzdat dary do misie.

P. Milan Vavro, děkan

Pout' do katedrály

Konala se 6. května 2007 odpoledne. Během první části programu zpívaly scholy mládeže ze Slavkova, Bohdalic, Otnic a Kobeřic. Ve 13.30 nás přivítal otec biskup Vojtěch Cikrle. Následovala přednáška brněnského děkana P. Václava Slouka na téma diecéze. Po písni slavkovské scholy následovalo představení děkanátu. Děkan P. Milan Vavro uvedl několik údajů o děkanství, kněžích a farnostech. Paní Dvořáčková z bučovické charity nás seznámila s novými aktivitami, pečovatelskou službou a právní poradnou. Následovalo představení farností, které přednesli většinou laici: Bohdalice, Kučerov, Rostěnice, Drnovice, Křenovice, farní tým Milonice, Otnice, Rousínov, Šaratice a Slavkov s Nížkovicemi. Na závěr měla slovo sestra provinční přestavená Vojtěcha za Školské sestry ze Slavkova, které vedly následně modlitbu růžence.

Při mši svaté, kterou sloužil otec biskup s většinou kněží děkanství se zapojili službou farností z různých farností: Pěvecký sbor Gloria ze Slavkova, schola ze Slavkova, lektoři z Rousínova, přímlyvy z milonické farnosti, obětní dary a průvod z Bohdalic.

Po mši svaté ocenil otec biskup farníky, kteří se významně podíleli na různých služ-

bách ve farnostech děkanství. Poděkoval také všem, kteří tuto slavnost uspořádali. Za děkanství poděkovali otci biskupovi manželé Svobodovi z Němčan, kteří mu předali dárek - knihu o Slavkově u Brna, kde biskup Vojtěch působil jako kaplan.

Následoval volný program – občerstvení s ochutnávkou vína, prohlídka katedrály s průvodcem, návštěva muzea a Informačního centra, vstup na věže, do klenotnice a krypty, program pro děti se soutěží, otevření restaurace Živá voda, čajovna a prodejna Benediktus a Donum.

Poděkování patří všem, kteří přispěli různými dobrotami na společné pohoštění. Víno, které nalévali muži ze Šaratic, daroval pro tuto pouť pan Miroslav Martinásek, vinař z Hostěrádek-Rešova, ze šaratické farnosti. Také děkujeme zaměstnancům biskupství, kteří se svou službou na této pouti podíleli.

Pouť byla zakončena svátostným požehnáním. Celkem se sešlo nad očekávání velké množství věřících. Na předprogramu nás bylo kolem 500, při mši svaté možná k 700 věřících. Z tváří i slov přítomných byla pouť hodnocena jako krásné setkání v katedrále, která je chrámem nás všech. Prožili jsme také shromáždění církve kolem svého biskupa. *mv*

Z biskupských listů – o oblečení k slavnostem

Uprostřed první světové války, biskup Norbert Klein v ACEB č. 6 z r. 1917 pod čl. IV. dává pokyny pro slavnosti prvního svatého přijímání a biřmování. Citujeme doslova. „Ač si sv. církev velmi přeje, aby slavnost prvního svatého přijímání a přijmutí sv. biřmování zanechala u dětí hluboký náboženský dojem, přeje si musí neméně přát, aby zevnější okázalost při tom nevstupovala do popředí aneb aby se dokonce nestávala věcí hlavní, nýbrž aby pouze vnitřní zbožnost oživovala a aby vědomí svatosti a vážnosti sv. svátostí v mladistvých srdcích budila. Ani s náboženskou náladou a vznešeností těchto dnů ani s vážností nynější válečné doby se ne-

srovnává zbytečná marnivá nádhera šatů, mnohým rodičům zvýšené výlohy působící, rozptylující vnější slavnosti, drahé památky na sv. přijímání a biřmování. Všichni biřmovanci a kdož přistupují ke stolu Páně, jmenovitě dívky, mají proto v nastávající velikonoční a svatopostní době k těmto svátostem přistupovati spíše v oděvu jednoduchém a prostém, zvláště však slušném; takzvaný moderní oděv, který vždy více křesťanský jemnocit a slušnost uráží, má býti od posvátných míst co nejvíce vzdálen. Račte zvláště dpp. katecheti při přípravě na jmenované dvě svátosti v tomto smyslu a duchu dítky poučovati a na rodiče vhodně působiti.“

Návštěva P. Antonína Němčanského

Farníci z Hodějic navštívili 11.července 2007 svého rodáka kněze P. Antonína Němčanského v Horních Kounicích u příležitosti 65 let jeho kněžství. Pan farář sloužil děkovnou mši svatou. Předali jsme za farníky nejen z Hodějic malou pozornost jako poděkování za jeho službu a za občany Hodějic popřál panu faráři i pan starosta Jiří Florian. Všichni jsme byli pozváni k posezení s naším rodákem. Pan farář se těší výbornému zdraví těla i ducha, vzpomínal na všechny své vrstevníky, známé i příbuzné. Snad jsme ho naší návštěvou potěšili! Děkujeme za krásné přijetí a vyprošujeme P. Antonína Němčanskému stále tolik sil

a Božího požehnání. Děkujeme za Vaši službu a prosíme o modlitby!

Kateřina Šujanová

*Velebí má duše Hospodina
a můj duch jásá v Bohu mém Spasiteli,
neboť mi učinil veliké věci ten,
který je mocný. Lk 1,46
S hlubokou vděčností v srdci
Všemohoucímu za dar 65 let kněžství
Vám žehná a o modlitbu prosí*

P. Antonín Němčanský

*45 let v Horních Kounicích
5. červenec 1942 - Hodějice
5. červenec 2007 - Horní Kounice*

Kázání jáhna Josefa Kubeše

při Svatobanských hodech ve Slavkově 20. května 2007

Sestry a bratři!

Jsem moc rád, že můžu být s vámi. Možná si řeknete, že kecám, abych se vám nějak vli-
chočil. Nekecám! Uvědomil jsem si to před
pár dny. Ocitnul jsem se na pouti v Žarošicích
a po skončení programu jsem si zcela
automaticky stoupl k lidem ze Slavkova,
kteří čekali na svůj autobus. Až po chvíli
a několika větách s nimi mi došlo, že jsem
zabrděn v čase, že už zkrátka patřím k jiným
lidem, jinam. Je to už nějaký ten pátek, ně-
jaký ten rok, co jsem pryč, ale jako by to bylo
včera. Tolik na sentimentální úvod.

Včera se mě váš o. Milan opatrně zeptal,
jestli bych vám nechtěl něco říct. A aby to
bylo humorné, zajímavé a hlavně krátké.
Třeba kvůli stárkům, z nichž mnozí jsou asi
nevěřící, ale určitě naprosto všichni jsou trpí-
cí vždy, když někdo dlouho mluví a oni přit-
tom musí stát.

Možná víte, že se rád směju a bavím.
Humor je výtečná věc. Humor má původ ve
slově šťáva. A komu schází humor, šťáva, tak
je suchý, jak se říká „suchoprď“. Jenže jsou
okamžiky v životě lidí, které tak veselé
nejdou. Bída, nemoc, smrt, zánik, jsou všu-
dypřítomné a vědomí toho nás sklíčuje.
V takových chvílích nás může klidně napad-

nout, že Bůh prostě nemůže být, a pokud je,
tak je to nějaký úchylný sadista, který si libu-
je v lidském neštěstí. Na tuto námitku snad
neexistuje odpověď, která by byla plně
uspokojivá a logicky dostačující. Jenomže
život není, Bohudíky, filozofická debata. Je
zajímavé, že mnoho umírajících lidí si doká-
zalo smysl pro humor udržet. Humor bylo
možné nalézt i u vězňů koncentračních
táborů, jak vzpomíná psycholog Viktor
Frankl. Svět byl stvořen jako dobrý, krásný
a se smyslem pro humor. Stačí se kouknout
třeba na takového ptakopyska. Jde o to,
abychom si dokázali udržet určitý odstup,
nebrali sebe a své názory příliš vážně. Člo-
věk, který je vážný, nemůže létat. A opakem
vážného člověka je člověk vznešený.

Smyslová radost je dovolena a není na ní
samotné nic špatného. Nemusím trpět výčit-
kami, že mi bude dnes chutnat hodový
oběd. Mnohem lepší je však radost nadpří-
rozená. Radost z toho, že jsem Božím dítě-
tem, které si může hrát své hry, občas váž-
né, pod dohledem svého nebeského Otce.
A že, ať si sebevíc ublíží svojí hloupostí ane-
bo mu ublíží nějaké jiné hloupé dítě, může
s odvahou skočit do otcovy náruče, kde mu
bude jenom dobře. Amen.

Jaký byl II. farní den 2007

V neděli 10. června odpoledne ve 14.00 začala společná eucharistická adorace a požehnání v kostele. Od 15 h probíhal připravený program farního dne v zámeckém parku. Uvítání účastníků probíhalo u brány. Každý dostal uvítací stužku, rozdalo se jich 536. Protože bylo dost teplé počasí, bylo posezení ve stínu stromů na lavičkách u stolů v areálu severního nádvoří zámku.

Program připravilo několik společenství ve farnosti: vystoupení pěveckých schol během odpoledne, předškoláči a scholička vystoupili s písničkou, Divadlo Simsala Bim překvapilo dobře připravenou a humorovou Módní přehlídkou. Mládež připravila reklamy, Farní noviny s reportáží s památkáři o zamýšlené barevnosti kostela v liturgických barvách, ministranti zahráli scénku.

Následoval Blok soutěží v parku: Pro chlapy a odvážné ženy byl po úspěchu z r. 2005 uveden oblíbený hod bečkou. První místo za ženy získala paní Vitoulová, za muže Pavel Hlaváček. Pohádkový park, velká zábavná soutěž, byla určena pro děti. Stanoviště soutěže byly obsluhované známými pohádkovými bytostmi. Byly vystaveny výkresy dětí na téma „Co se mi líbí v naší farnosti?“

Během programu vyhodnocovala komise soutěž o zvláštní ceny „Nejlepší buchta“. Petra a Milan Šaňkovi připravili soutěž „Farník roku 2007“ Z navržených kandidátů vylosovali 5 finalistů, mohl se jím stát každý navržený. Finalisté Miroslav Lstibůrek, Vítězslava Šujanová, sestra Benedikta, Martin Šujan a Jana Dolečková běželi kolečko s úkoly. V posledním hlasování byl zvolen Farníkem roku 2007 Miroslav Lstibůrek, který nastoupil ihned zpět do služby opékače. O přestávce proběhl test soutěže o diecézi, vyhrála paní Zdena Schneiderová. Zazpívaly také maminky ze scholy spojených farností. Ve stáncích s občerstvením s ochotnou obsluhou se podávala jako loni výborná cigára a buřty, pivo a kofola. Návštěva rodáka P. Víta Rozkydala, který nyní působí v Rakvicích u Břeclavi. Před pohádkou na dobrou noc pro dospělé představil o. Milan výsledky ankety o farnosti, které se účastnilo 142 farníků. Přípravný tým při písni na závěr. Nakonec se našlo mnoho ochotných rukou, protože se vše muselo poklidit a také odvézt na faru. Děkujeme všem, kteří se na farním dni podíleli.

P. Milan Vavro

Co se mi líbí v naší farnosti

Pochvalu si zaslouží všechny děti do 15 let, které namalovaly obrázky na téma „Co se mi líbí v naší farnosti“: Damián Blahák, Jakub Krejčíř, Klárka Stanislavová, Barunka Šujanová, Agátka Andrllová, Terežka Blaháková, Pavlík Ehrenberger, Adam Janek, Anička Jeřábková, Ondra Mlčoch, Jakub Šujan, Zdislava Nováková, Marek Navrátil, Kristýnka Blaháková, František Červinka, Anička Jankůjová, Markétka Krejčířová, Anežka Šujanová, Hanička Mlčochová, Martina Vitoulová, Terežka Hrabovská, Maruška Hrabovská, Zdeňka Ruská a Kristýna Hrabovská.

Obrázky malých výtvarníků byly v průběhu farního dne v parku vystaveny a všichni jsme ocenily při jejich prohlížení velkou nápaditost a pestrost těchto výtvarných děl. Děti si na závěr programu vylosovaly za odměnu pěkné věcné ceny.

Marie Šujanová

Nález: Na Lutrštěku se našla kniha: Božský přítel (myšlenky pro duchovní cvičení) od Josefa Schryverse. Postrádáte-li tuto knihu či víte-li o někom, kdo ji postrádá, obraťte se na pana Formánka z Němčan, tel. 544 220 384.

Farníci roku

II. farní den máme za sebou, Farník roku byl zvolen... nám to ale nedá a chtěli bychom ocenit i některé z dalších farníků, pro které jste hlasovali. Někdy to bylo i dost humorné.

Pěkná věta zazněla např. o jedné z finalistek paní varhanici J. Dolečkové: „I když hraje často na pohřbech, je stále optimistická!“

Jiří Paleček ml. byl mimo svou péči o ministranty oceněn také za to, že umí roznožku. Přes kozu nebo přes koně, Jirko? :-)

Jako nejčastějšího návštěvníka kostela jste označili otce Milana. Bohdan Urban byl zase nazván všudypřítomným (jako Bůh). Hlasy získal za milé chování k farníkům a celoroční „nenápadnou“ práci pro kostel. Tomáše Viktorína si kdosi cení za to, že „nelže a nekraďe“. Paní Marii Bedřichovou nominoval podle všeho její manžel. Důvod? Je to manželka!

V Němčanech zabodoval pan Miloš Jindřich. Kromě toho, že je „prostě originál“ a „bezva farník“ si ho lidé váží pro obětavost a schopnost pomáhat v nouzi. Pan Jan Formánek je zase „schopen u oltáře“.

Za aktivitu, humor a skloubení rodinných,

pracovních a farních povinností získala hlasy paní Marie Červinková, za obětavost a neustálou „nenápadnou“ práci pro kostel a farnost manželé Hrazdálkovi a Tesákové (zahradnictví), za dobré vedení dětí a mládeže paní Ludmila Nosková, za zodpovědnou přípravu zpěvu paní Jarmila Galatová, za kamarádství, klid a pokoru Soňa Coufalová.

Za aktivitu, obětavost a věrné služby pro kostel ve Slavkově paní Zdena Schneiderová, Marie Hrdová, Anna Kotvrková a pan Jiří Paleček, pro kostel v Heršpicích paní Marie Marková a Marie Šujanová a v Hodějicích Pavlína Vykouřilová. Za vedení scholy Slávka Šujanová ml. (Heršpice) a Kateřina Šujanová (Hodějice).

Pan Hynek Tesák byl shledán „chodící legendou farnosti“, velice aktivní i přes pokročilý věk. Příkladným životem žije sestra Gregorie a také Jarek Matucha ml. :-)

Všem oceněným blahopřejí a všem, kteří k dobrému průběhu soutěže i celého Farního dne jakkoliv přispěli děkují

Petra a Milan Šaňkovi

Soutěž o nejlepší buchtu

Do soutěže bylo přihlášeno 40 vzorků, z nichž porota složená z mužů, zástupců z jednotlivých obcí farnosti, vybírala ty nejlepší. Sami degustátoři přistoupili k hodnocení velice zodpovědně a pečlivě bodovali každý vzorek – vzhled, vyváženost chuti, náročnost... Na vše bedlivě dohlížel předseda komise, P. Pavel Buchta, farář z Otnic. Autorka nejlepší buchty paní Andrysíková si odnesla dárkovou poukázku na večeři pro dva (i více) v celkové hodnotě 600 Kč, kterou věnovala Restaurace Vergoz, Špitálská 769, Slavkov. Druhou cenu – květiny v hodnotě 300 Kč věnovala Zahradnictví Tesák, Slovákova 338, Slavkov. Autorku třetí nejlepší buchty jistě potěšily kadeřnické služby v hodnotě 200 Kč z Kadeřnictví Bohunka, Husova 7, Slavkov. Další buchtu odměnili porotci opět květinami – za 200,- Kč ze zahradnictví pana Tesáka. Autoři buchet, kteří se umístili na dalších místech, se mohli

radovat z medu a vína od manželů Hrabovských a z mouky od našich kněží.

Kromě těchto hodnotných cen, za něž sponzorům děkujeme, si 10 nejlepších účastníků soutěže také vylosovalo speciální dárkové poukázky: na místo v první lavici v kostele na jeden měsíc, na přední místo ve frontě na svátost smíření, na dva lístky na premiéru divadla SIMSALA BIM, na půjčování knih z farní knihovny do konce roku zdarma, na píseň na přání z repertoáru scholy, na účast při pravidelném úklidu kostela, na píseň na přání z kancionálu při nedělní mši svaté od paní varhanice, na soukromou prohlídku věže kostela a hodin; a milé dárky našich otců – poukázky opravňující výherce pozvat otce Milana a otce Petra na nedělní oběd.

Všem dárcům – sponzorům děkujeme. A výhercům blahopřejeme! Recepty „soutěžních“ buchet tvoří přílohu tohoto čísla URBÁNKU.

Marie Červinková

ZNÁTE SVOU DIECÉZI? – test Farního dne 2007

1. Jak se jmenuje nynější brněnský sídelní biskup?
 a) Karel Skoupý
 b) Vojtěch Cikrle
 c) Petr Esterka
2. Kolik let má brněnský sídelní biskup?
 a) 61
 b) 58
 c) 66
3. Komu je zasvěcená brněnská katedrála?
 a) sv. Vítu
 b) sv. Barboře
 c) sv. Petru a Pavlovi
4. Jak se jmenuje brněnský pomocný biskup?
 a) Petr Esterka
 b) Pavel Posád
 c) Jan Graubner
5. Kde žije náš pomocný biskup?
 a) v Polsku
 b) v USA
 c) v Itálii
6. Kolik věží má brněnská katedrála?
 a) 1
 b) 2
 c) 3
7. Kolik měla brněnská diecéze biskupů?
 a) 13
 b) 15
 c) 18
8. Které z těchto míst neleží v brněnské diecézi?
 a) Zelená Hora u Žďáru
 b) Kostelní Vydří u Dačic
 c) Velehrad
9. Který ze světců pochází z brněnské diecéze?
 a) sv. Václav
 b) sv. Zdislava
 c) sv. Prokop
10. Kdy slavíme svátek sv. Petra a Pavla?
 a) 24.7
 b) 21.5.
 c) 29.6.
11. Ve kterém roce byla založená brněnská diecéze?
 a) 1500
 b) 1777
 c) 1797
12. Kolik má brněnská diecéze farností?
 a) 450
 b) 440
 c) 673
13. Kde se narodila sv. Zdislava?
 a) v Osově Bítýšce
 b) v Křižanově
 c) v Lemberku
14. Kolik má brněnská diecéze děkanství?
 a) 40
 b) 70
 c) 20
15. Jak se jmenuje naše děkanství?
 a) rousovské
 b) slavkovské
 c) vyškovské
16. Vyjmenujte poutní místa v naší diecézi, která znáte.
17. Kolik farností patří do našeho děkanství?
 a) 28
 b) 15
 c) 50
18. Kolik kněží spravuje farnosti v našem děkanství?
 a) 5
 b) 14
 c) 35
19. Kolik poutních míst je v našem děkanství? ... Vyjmenujte je:
20. Komu je zasvěcen farní slavkovský kostel?
 a) Vzkříšení Páně
 b) Sv. Urbanovi
 c) Panně Marii Bolestné
- Při Farním dni soutěžilo 42 seniorů. První místo získala paní Zdeňka Schneiderová (26 bodů), druhé paní Marie Hrdová (25 bodů), třetí paní Marie Šujanová z Heršpic (24 body). Blahopřejeme a udělujeme titul „Farní znalec diecéze“.
- sv. Urban na Urbánku.
 – sv. Urban, Slavkov
 štek, Lulec – sv. Martin, Slavkov
 Lutr-
 17a, 18b, 19 Němčany – Lutr-
 Znojmo sv. Mikuláš, Zarošice
 Hora u Žďáru, Znojmo sv. Kříž,
 Vřochov, Vranov u Brna, Zelená
 Vanov, Veverská Bítýška, Veverčí,
 Tvarožná, Týnec, Újezd u Brna,
 řec, Tasovice, Telč-stare město,
 Urban, Šabětov, Štěpnice, Šva-
 Studnice, Slavkov u Brna – sv.
 Sloup v Moravském krasu, Slup,
 Fajfratd, Sebranice, Slavonice,
 píce u Znojma, Příbyslavice,
 Obyčtov, Oslavany, Podolí, Po-
 Krumlov, Mřákotín, Neřín,
 Modřice, Montserrat, Moravský
 vice, Lípůvka, Lutřstěk, Mikulov,
 sonice, Křižanov, Křtiny, Lehno-
 Vydří, Kostníky, Krahulčí, Kra-
 nice, Kloubouky u Brna, Kostelní
 šůvky, Ivančice, Jasnice, Jem-
 Doubřavnik, Dyje, Hluboké Ma-
 Dobrá Voda, Dolní Kounice,
 to, Brno-Turany, Chudčice,
 Brno-mnoritě, Brno-stare měst-
 Bohutice, Boreřice, Brno-Jezuitě,
 zasvěcený P. Marii: Bítov,
 celkem je jich 61, z toho 33 jsou
 16 – Poutní místa v naší diecézi:
 10c, 11b, 12a, 13b, 14c, 15b,
 2a, 3c, 4a, 5b, 6b, 7a, 8c, 9b,
 1b,
 Správně odpovídi v testu: 1b,

Ohlasy na obnovu „Povolání křesťana do manželství a k zasvěcenému životu“

Podle ohlasů mohou možná litovat ti mladí, kteří nebyli na duchovní obnově pro mládež od 17 let v Domě Svaté Rodiny u Školských sester ve Slavkově 12. 5. 2007. Vedl ji P. Pavel Stuška, spirituál Stojanova gymnázia na Velehradě. Některé ohlasy účastníků:

Tato obnova se mi velice líbila a nejvíce mě zaujalo vyprávění Otce Pavla o životě a zkušenostech jiných lidí. Také se mi velice líbilo jako Otec Pavel otevřeně vykládal o zachovávání předmanželské čistoty.

Odnáším si odtud více pochopení a porozumění pro toho druhého. Když jsem teď někoho ztratila, hledám a modlím se za to, abych našla někoho, kdo půjde se mnou tou Boží cestou. A věřím, že najdu. Moc se mi toto setkání líbilo a těším se na další.

Obnova byla zajímavá, hlavně jsem si uvědomila hranici, co si ke mně kluk může dovolit ohledně intimity.

Super přednášející, mluvil moc pěkně a hlavně otevřeně!

Díky dnešnímu dni jsem poznala, jaká bude moje cesta s Bohem v životě. Asi nebude lehká, ale jsem za to Bohu vděčná, jako za celý tento den. Bylo to tady super!

Obnova pro mě byla přínosem. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Ovlivnila i mé rozhodnutí na mé cestě. Prosím o modlitbu, abych se vždy snažila jít v Božím světle. Otec Pavel ví o čem mluví, tak ať zase někdy přijede. Vždy ho tu rádi uvidíme. A jako vždy byl dobrý oběd! MŇAM!!!

Oslovil mě příklad Otce Pavla, s jakým nadšením a přesvědčením vede dnešní společenství. Je poznat, že to co říká, žije, a čerpá a raduje se z plodů modlitby a Eucharistie. Je to pro mě velkým povzbuzením.

Sepsala: sestra Gregorie

Co každému nejvíc sluší

V sobotu 26. 5. 2007 přijel z Vranova nad Dyjí P. Marek Dunda, aby se věnoval setkání pro dívky, kterých přijelo 26.

Některé myšlenky otce Marka:

Jestliže děvče investuje do svého vzhledu, tak to ještě není úplně všechno. Ještě víc se vyplatí investovat do toho, jakou máme duši. „Co každému nejvíc sluší, je mít krásnou čistou duši“.

Omyl dnešní doby je, že se stále znovu lidem opakuje: nejdůležitější je vnější krása! Ale ta vnější krása – to není to nejdůležitější. Krásná duše je víc než krásný vzhled. Dnes jsou mladí lidé vystavováni pořád větším tlaku reklam: „Pracuj na tom, ať máš krásný vzhled“.

Ten, kdo dělá kroky směrem k Pánu Bohu, ten investuje do nejlepšího, kam se dá investovat – do svého srdce.

Devče bylo stvořeno Bohem. Pán Bůh má s ním nějaký záměr: aby bylo svaté.

Duch svatý nás vede, abychom pamatova-

li, že jsme stvořeni pro nebe. Zlý duch nám napovídá: „Jen si užij hlavně tady na zemi“. Každý s nás se musí denně rozhodovat, koho bude poslouchat.

Litoval někdy někdo toho, že žil čistě? Na to ještě nikdo neumřel. Litoval někdo toho, že žil nečistě? Ano, například ti, co se nakazili při nečistém stylu života.

Čisté srdce je tehdy, když tam není hřích, když tam je žitá čistota, čistý pohled a když tam jsou také ryzí Boží úmysly, se kterými se člověk dívá na tento svět.

Čisté srdce neznamená jen to, že se člověk chrání nečistých myšlenek, že bere zdravým způsobem sex. Sex je velký dar od Pána Boha, správně užitý v manželství může přinášet radost.

Křesťanský pohled, je pohled svobody. Zatímco takoví, co nám tvrdí, že je třeba všechno zkusit, že je třeba všechny předsudky odložit, tak právě ti po čase přiznají: „já ti závidím, protože to, co jsem sám doporučoval, to nebylo tak krásné, jak to prožíváš ty.“

Ohlasy děvčat

Nejvíce se mi líbilo povídání a průběh celého dne. Dozvěděla jsem se, že mi nejvíce sluší čistá duše. Oslovilo mě to příjemným pocitem. Cítila jsem se jako nový člověk, který si nemá hledat partnera podle zevnějšku. Myslím si, že povídání otce Marka byla naučné a ráda si je vezmu k srdci a budu se snažit podle toho žít.

Dnes jsem prožila nádherný den plný odpuštění a smíření se s Pánem a se sebou samou.

Asi bych se měla snažit nosit jiné oblečení.

Otec mluvil srozumitelně a k věci. Oslovila mě prostota slov, která říkal. Ale

přes tuto prostotu nebo právě díky ní vynikla jejich síla. Utvrdila jsem se v tom, že chci patřit do iniciativy Čistá láska.

Líbilo se mi téma této obnovy. Nikdy jsem nebyla spokojená s tím, jak vypadám. Ve škole jsou holky, které jsou hezké a každý se s nimi baví a se mnou ne. Ale na této obnově jsem se dozvěděla, že ta nejdůležitější věc není mít vzhled, ale jakou mám duši.

Duchovní obnova se mi velice líbila. Jsem ráda, že sestřičky tyto obnovy pořádají a chtěla bych jim za to poděkovat. Vždy se už dlouho dopředu těším.

Sepsala: sestra Gregorie

Svědectví Eleonory

učitelky, která během obnovy při mši svaté vstoupila do iniciativy „Čistá láska“.

Jsem konvertitka, teprve 1,5 roku, a proto se s vámi mohu podělit o zkušenost z „druhého břehu“. Před svou konverzí jsem nežila čistě a nijak jsem to neřešila, neměla jsem ani důvod.

V období katechumenátu mi kolegyně katolička tvrdila, že se mi změní po křtu životní hodnoty, samozřejmě za předpokladu, že budu chtít žít svou víru opravdově. Docházelo mi to až po křtu, předtím mi to, co říkala připadalo směšné. Ve vztahu s věřícím klukem jsme si oba stanovili hranice. Bavili jsme se o věcech otevřeně, abychom se nějakou nevědomostí nepřiváděli do vypjatých situací. Když prostě chce žít holka s klukem čistě, nemůže ho třeba svádět výstřihem až po kolena apod. Hranice nám pomohli poznávat se nezastrněně a ve vztazích s ostatními lidmi. Přesto, že jsme se nakonec rozešli, uchránilo nás to oba před zraněním a ten vztah byl pro nás přínosem. Oba jsme tak zůstali s čistým štítem, a jsem za to Bohu vděčná. Nechci tvrdit, že pokušení nepřichází, že bych byla naprosto imunní, ale je důležité zůstat ve střehu a důvěřovat Pánu, že nám pomůže, a to i přesto, že něco zkazíme, že máme znovu šanci to napravit.

Iniciativa Čistá Láska mě velmi oslovila

a považuji za dobré takovou myšlenku v dnešní době podpořit. Přeji všem mnoho sil v boji s pokušením, stojí tu za to.

Do hnutí čistých srdcí patří na celém světě už víc než milion mladých lidí.

V naší zemi, za rok a půl existence Čisté lásky, je přes sto účastníků. Je to taková šance, aby mladí lidé šli hodně proti proudu dnešní doby a vnášeli do této společnosti ideál, který je ideálem Božím.

Iniciativa ČISTÁ LÁSKA (Světlo, 13. května 2007, s. 15). Volné sdružení mladých lidí od 15 let, kteří se snaží žít podle zásad formulovaných v 6. a 9. přikázání Desatera. Snažíme se chápat sexualitu jako Boží dar člověku, ne jako konzumní záležitost, znát učení Cirkve o těchto otázkách, pochopit jeho význam a přijmout jej. Rozvíjet ctnost čistoty a vydávat radostné svědectví o její hodnotě. Rozvíjet ostatní složky křesťanského života (modlitba, četba Písma svatého, život ze svátostí). Výhoda formy iniciativy – je možné se za sebe navzájem modlit, povzbuzovat se a utvrzovat na cestě čisté lásky. Je vhodná pro každého, komu jsou blízké výše popsané hodnoty, je mu víc než 15 let a je svobodný.

Kde se dá dozvědět víc?

marek@fatym.com, Jbrabcova@seznam.cz

Charita konečně i ve Slavkově

Dne 4. května převzali zástupci Oblastní charity Pečovatelkou službu ve Slavkově u Brna, a tak konečně vzniklo nové středisko Charitní pečovatelské služby, které společně s Charitní ošetrovatelskou službou (odbornou zdravotní) bude poskytovat na území Slavkovska komplexní sociální služby dle zákona č.108/2006 Sb. o sociálních službách. V těchto dnech probíhá registrace služby na Jihomoravském kraji a služba dostane akreditaci. Co to vlastně znamená? Péči o seniory, handicapované a zdravotně znevýhodněné občany bude poskytovat tým profesionálních pečovatelek, které se budou neustále vzdělávat v nových trendech, budou pružně reagovat a přizpůsobovat se novým požadavkům ze strany uživatelů sociálních služeb.

Charitní ošetrovatelskou službu, která vznikla 1. 2. 2007, pod vedením paní Jitky Chramostové, již mnozí z vás znají. Sídlí na poliklinice a telefon na vedoucí je 608709283. Všeobecné zdravotní sestry navštěvují nemocné na základě indikace ošetrujícím lékařem. Tato forma následné péče je velmi důležitou součástí při léčbě o nemocné. Ošetřuje pacienty bez rozdílu věku, vyznání, rasy, sociálního postavení dle stavu pacienta. Péče probíhá v jejich domácím prostředí. Zdravotní výkony jsou hrazeny zdravotní pojišťovnou. Jedná se především o převazy, ošetření dekubitů, bércových vředů, nácvik soběstačnosti, infuze, injekce, odběry, ošetření stomií, aplikace inzulinu, a další zdravotní úkony. Neméně důležitá je i léčba bolesti v domácí hospicové péči, kdy společně s Pečovatelkou službou pomáháme rodinám postarat se o své blízké v nejtěžších chvílích života.

Propojenost Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby zajišťuje komplexní péči o pacienta. Charitní pečovatelská služba sídlí na Pečovatelském domě na Polní ulici č.1444, telefon 544221798, nabízí svým uživatelům sociální služby. Jedná se o pomoc a podporu při zvládnání péče o vlastní osobu, při přípravě a podání jídla a pití, zajištění stravy odpovídající věku, pomoc a zajištění chodu domácnosti úklidu, nákupy, pochůzky, doprovod k lékaři na úřad, půjčovnu rehabilitačních a kompenzačních pomůcek a další zajištění potřeb uživatelů.

Pečovatelské služby jsou služby plně hrazené uživatelem, ceny se řídí vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí č. 505/2006 Sb. Uživatelé služeb jejichž věk nebo zdravotní stav jim nedovoluje zvládat běžnou péči o svou osobu si mohou od 1.1.2007 požádat o novou sociální dávku „Příspěvek na péči“, která je určena na nákup sociálních - pečovatelských služeb. Blížší informace o této dávce a kdo na ni má nárok Vám podají naše pečovatelky nebo sociální pracovnice naší Charitní sociálně - právní poradny.

Nedílnou součástí Charity je tedy i bezplatné Odborné sociální poradenství. V sociální poradně sice nepracují právníci, ale sociální pracovnice pečlivě vyslechnou klienta, který se nachází v životní krizi, nebo jen neumí a neví jak vyřešit svůj problém, a pokud jeho problém nevyřeší sami tak ho nasměrují na příslušná zařízení - sociální úřad, nebo zajistí schůzku s notářem, právníkem. V případě domácího násilí využíváme dalších charitních zařízení jako je Domov pro matky s dětmi v tísni aj. Případ sledují až do úplného vyřešení. Návštěvy poradny se nikdo nemusí bát, návštěva může být i anonymní - bez udání jména. Sociální pracovnice mají dlouholeté zkušenosti a jsou vázány mlčenlivostí.

Věřím, že tento historický krok je začátkem velkého díla, které je před námi a uvítali bychom i dobrovolnickou pomoc z vašich řad.

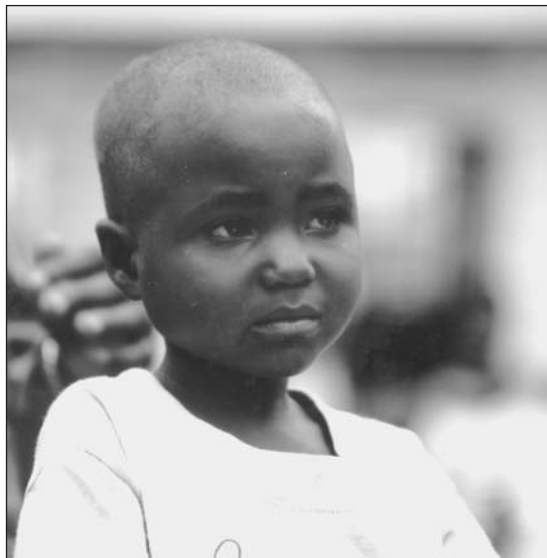
Naše práce je velmi náročná a vyčerpávající, není to jen o samotné péči, ale našim nejtěžším úkolem je získávání financí. Jako nezisková organizace jsme závislí na dotacích od státu, nadací, příspěvků měst a sponzorů.

Na provoz služeb jsou kladeny stále vyšší požadavky a tak se neustále potýkáme s nedostatkem odborného personálu především všeobecných zdravotních sester. Najde-li se mezi Vámi někdo, kdo by se nebál pomoci v budování společného díla budeme rádi.

*Jaroslava Dvořáčková
vedoucí pečovatelské služby
Jitka Chramostová
vedoucí ošetrovatelské služby
další odkaz:*

<http://hodonin.caritas.cz/dpsbuc.htm>

Třetí adopce – Merable

Farní charita přijala do adopce třetí dítě. Je to holčička z Ugandy a dostali jsme od ní první dopis. Napsal ho její tatínek, protože Merable chodí teprve do předškolního zařízení.

Moji drazí sponzorští rodiče!

Jmenuji se Kamusume Merable. Děkuji vám srdečně, že mi pomáháte, abych měla v budoucnosti lepší život. Díky Bohu všemohoucímu, že mně seslal vás, sponzory. Jsem poloviční sirotek, ztratila jsem maminku před dvěma roky. Bydlím s otcem, mám šest let. Jsem v předškolní třídě. Ráda se učím, hraji si se švihadlem a s balonem. Bůh s vámi.

Vaše dcera Merable.

Návštěva olomouckého semináře

Děti z Hodějic navštívily v neděli 18. března 2007 bohoslovce Martina Kohoutka v olomouckém semináři. Prohlédli jsme si nejen seminář, ale i město Olomouc, místní

památky a také katedrálu. Na závěr našeho výletu jsme si dopřáli něco sladkého v jedné z olomouckých cukráren :-)

Kateřina Šujanová

„Pozdravuji Slavkov“

Vzkazuje pan kardinál Miloslav Vlk slavkovským farníkům z neformálního setkání po bohoslužbě k 2. výročí zvolení papeže Bendikta XVI. v pražské katedrále ve čtvrtek 19. 4. 2007.

mv

Na pouti do Žarošic v dešti

Na čtvrtou pěší pouť se vydali naši farní poutníci v úterý 8. května 2007 přesto, že pršelo. Z kostela ve Slavkově vyšlo po pozehnání 26 poutníků. I v dešti byla dobrá nálada. Pouť je dobrý čas nejen k modlitbě, ale také k rozhovorům. Jako tradičně je zastavení k modlitbě u nové Boží muky a na kofolu v hospůdce

U hříbka na Jalováku. U vodní kaple ve Zdravé Vodě se modlíme litanii s těmi, kteří přijeli autobusem. V Žarošicích začínáme májovou pobožností před oltářem. Po přestávce je mše svatá. Celkem se nás sešlo na pouti tolik, že autobus byl zpět pěkně naplněný.

P. Milan Vavro

PS Gloria ve Würzburgu

11. až 13. května 2007 jsme hostovali na oslavách svátku sv. Jana Nepomuckého, které již mají ve Würzburgu dlouhou tradici. Ale po pořádku. Loni se ve Slavkově stavovala delegace z farnosti Margetshöchheimu, kde byli ubytováni poutníci Světového dne mládeže 2005 z naší farnosti. Ve skupině byl i pan Hans-Peter Dörr, diecézní místopředseda Ackermann-Gemeinde a P. Milan Vavro tehdy vyzval sbor, aby hostům na zahradě u sester krátce zazpíval. Bylo z toho oficiální pozvání do Würzburgu. Když už nám sopránový mor zabránil nacvičit klasickou čtyřhlasou mši, vezli jsme sebou aspoň tříhlasou mši Antonia Lottiho a další maličkosti z doby svatořečení sv. Jana Nepomuckého.

Vyvedli jsme Němce z míry už svým příjezdem, místo v devět hodin jsme dorazili o půlnoci. Každý zjistil, že je ubytován nadmíru pečlivě. Den byl ale náročný. Prohlídka vinného sklepa biskupské rezidence nám nedělala žádné potíže, naopak jsme byli i ochotni zakončit ji menším koštěm vína, ale měli jsme přísnou průvodkyni z Hlučína, která hlídala hodiny jak rys. Prohlédli jsme si katedrálu sv. Kiliána a hlavně Marienkapelle, kde jsme měli večer vystupovat, absolvovali oběd v jídelně Charity a šli využít plánovanou hodinu v Marienkapelle

s varhanicí Ivou Slancovou. Na 3 hodiny odpoledne jsme přiběhli zpět do jídelny na besedu mimo jiné s královéhradeckým biskupem Msgr. Dominikem Dukou a P. Dietgerem Demuthem, zástupcem Renovabis-Aktion, také Jana Šilerová a Mirek Slováček řekli něco o naší farnosti. Na co zapomněl, doklepl P. Milan. Co říkali Němci, jsme se dověděli z pečlivého překladu prof. Marty Kuchtové, nás překládal Sebastian. Také jsme si podle přání hostitelů zpívali dvě lidůvky. Po večeři už mírně rozezpívání a do kostela. Sláva obrovská, kopa kněží, korporace s prapory, varhany hřměly naplno. Po mši sv., celebrotané biskupem Dukou se již za tmy vybral světelný průvod na Starý most k modlitbě ke sv. Janu Nepomuckému. Na závěr byla „plavba světél“, rozžehnuté svíce plovoucí po Mohanu. Zhruba do půlnoci jsme byli všichni u svých hostitelů.

V neděli po ranní mši sv. ve farním kostele v Margetshöchheimu následovalo setkání ve farním sále. Po obědě jsme stihli vycházku v zahradě bývalého biskupského letního sídla a po druhé odpoledne jsme už svištěli domů. Vybaveni od našich báječných hostitelů proviantem na několik týdnů jsme na zpáteční cestě hladem a žízní rozhodně netrpěli.

PS Gloria

Výlet z náboženství

V pořadí již osmý výlet dětí z náboženství se konal v úterý 26. června 2007 do Napajedel a Kroměříže. Vydali jsme ve dvou autobusech s otnickou farností. Začali jsme mší svatou ve farním kostele v Napajedlech, kde jsme na hřbitově navštívili hrob Služebnice Boží Aničky Zelíkové. Pochází odtud Služebnice Boží Anna Marie Zelíková T.O.Carm., věrná následovnice svaté Terezie od Dítěte Ježíše.

Nápis na hrobě: Zde v Pánu odpočívá ANNA MARIE ZELÍKOVÁ, sestra III. řádu karmelského, dobrovolná oběť lásky a smíru za duše. 19. VII. 1924 – 11. IX. 1941 „Nelituji, že jsem se obětovala. Všechno bylo tak krásné. Nechtěla bych s nikým měnit.“

V Kroměříži jsme si prohlédli v arcibiskupském zámku historické sály a gotický kostel sv. Mořice. V Květné zahradě jsme prošli i bludištěm. *mv*

Výlet mládeže na Fryšavu

Minulý týden strávilo slavkovské mládežnické Spolčo s.r.o. (nejmladší) společně na Fryšavě, kde pro ně vedoucí připravili zajímavý program. Prožívali zde historické události posledních 60 let – od pádu fašismu a oslavy příchodu Rudé armády, přes výlet na Devět skal, během něž probíhala předvolební kampaň, po vítězství KSČ ve volbách se cvičila spartakiáda. Sbírali jsme borůvky a stavěli přehradu, aby se splnily plány práce,

zúčastnili jsme se lampionového průvodu.

Zakusili jsme také tvrdé výslechy, a na konec programu i represe v pískovém lomu, které předcházely sametové revoluci. Samozřejmě jsme podnikali během akce výlety po okolí, hlavně po skalách, měli jsme táborák, proběhlo pár zajímavých sázek a nakonec jsme se všichni ve zdraví vrátili v pátek 6. 7. do Slavkova.

Pavel Hlaváček

Farní dovolená v Hoješíně u Seče

Díky Pánu Bohu, sestřičkám, kněžím, organizátorům a všem dobrým lidem za uskutečnění dovolené.

Vyžití bylo skutečně pestré jak pro děti, tak i rodiče a mládež. Krásná byla vycházka k místní přehradě poblíž nedalekého lesa, kde si na své přišli houbaři a kde jsme rovněž ochutnali borůvky. Scházeli jsme se společně k různým aktivitám. Kromě jiného také na mše svaté, k táboráku, k míčovým hrám. Zajisté se prohloubila přátelství a navázala nová.

V okolí je spousta zajímavých míst, která lze navštívit např. v Chrudimi návštěva loutkařského muzea, kde si na své přijdou také děti, kteří si s nadšením vyzkouší zahrát jak maňáskové, tak loutkové divadlo. Také je vhodné se pozastavit ve Slatiňanech – na Kočičím Hrádku, Žlebech aj. místech.

Pobyt zajisté obohatil každého, kdo se zúčastnil nejen po duchovní stránce. I tenhle odpočinkový pobyt skončil, pouze Boží království je věčné.

I.K.

Farní výlet dětí do Kroměříže 26. června 2007

O křesťanech a církvi

K úvaze na dané téma mne motivoval jednak pastýřský list brněnského biskupa Vojtěcha, kterým vyhlásil Rok diecéze 2007, jednak úvodník pana děkana Milana Vavro v letošním prvním čísle časopisu Urbánek. V úvodníku autor poukazuje na Ježíšova slova z Lukášova evangelia (13 kap., v. 3), vyzývající k našemu obrácení, opuštění nemorálního života, který nám všem lákavě nabízí dnešní společnost.

Mám za to, že setrvávání na takovém způsobu života nejen vede k varovnému zahynutí, ale také poškozuje církev, jestliže křesťané opouštějí život žitý podle evangelia a Božích zákonů. Děje se tak vždy, když se naše jednání a náš způsob života nekryje s tím, co hlásáme navenek. Jednou někdo vtipně poznamenal: „Kristus sice říká, že brány pekelné církev nepřemohou, ale na to, aby se církev ve světě znemožnila, si křesťané vystačí docela sami.“

Někdy je tomu skutečně tak, že jsme druhým lidem tou největší překážkou na cestě k Bohu, když velkým dílem přispíváme k tomu, že církev vnímají jako instituci nevěrohodnou a pokryteckou, a tím i zbytečnou. Stejně tak můžeme jiného odradit od víry, když vidí třeba hádky a spory uvnitř církve nebo mezi církvemi, neochotu ke smíření, pomluvy závist. A což teprve touha po majetku, ziskuchtivosti? Když někdo upozoruje, že i křesťané – i ti, kdo každou neděli jdou do kostela – se starají

hlavně o majetek, jen se honí za penězi a zisky. Je to opět pro něj pohoršení. To vše je ono pohoršení znehodnocující církev ve světě a Ježíšovo učení. Právě to má apoštol Pavel na mysli, když píše (2. list Korintským, kap.6, verš 3), že „nikomu nedáváme v ničem příležitost k pohoršení.“ Jedná tak proto, aby jeho služba evangelium nebyla uvedena v potupu. Jak se asi cítí člověk, který zakusí pohrdání, posměch nebo třeba jen zůstane nepovšimnutý, když přijde do kostela? Neřekne si rovnou: tak proč bych já sem vlastně měl chodit?

Žijeme ve světě, kde vedle dobra bují také zlo. Ještě stále rostou spolu jako koukol mezi pšenicí. Zlo nás ještě stále ohrožuje a běda, staneme-li se jeho nástroji v církvi i mimo ní. Protože i zlo působí skrze lidi. Tak tomu je a musíme s tím počítat. Pokušení a svody budou přicházet, dokud budeme na světě. Ale nepřicházejí proto, že je to náš osud, přicházejí lidskou vinou. Nikdo není zbaven odpovědnosti. Je na nás, zda budeme nástroji zla, nebo dobra, zda budeme Bohu a církvi sloužit, či jeho dílo kazit a rušit. Hodně záleží na nás samotných, zda lidé vezmou evangelium vážně, anebo se mu vysmějí. Vodítkem nám proto mohou být následující slova: Ve všem, ve všech situacích se prokazujte jako ti, kteří slouží Bohu.

JUDr. Miloslav Honek

I. sv. přijímání v Heršpicích a v Hodějčicích 3. června 2007

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Matěj Žigrai z Otnic

*2007, pokřtěn 22. 04. 2007

Jakub Miloslav Doležal ze Slavkova

*2007, pokřtěn 22. 04. 2007

Ondřej Oldřich Svoboda ze Slavkova

*2007, pokřtěn 22. 04. 2007

Jindřich Martin Kopeček ze Slavkova

*2007 pokřtěn 22. 04. 2007

Anna Marie Radvanová ze Slavkova

*2007, pokřtěna 22. 04. 2007

Magdaléna Hornová ze Slavkova

*2007, pokřtěna 22. 04. 2007

Alena Cecilie Pešková ze Slavkova

*1954, pokřtěna 22. 04. 2007

Jolana Marta Karkošková ze Slavkova

*2007 pokřtěna 03. 06. 2007

Eliška Rút Pavlíková ze Slavkova

*2007 pokřtěna 17. 06. 2007

Jakub Radim Zbončák ze Slavkova

*2005, pokřtěn 17. 06. 2007

Šimon Petr Přerovský ze Slavkova

*2007 pokřtěn 17. 06. 2007

Dominik Nováček z Němčan

*2007 pokřtěn 17. 06. 2007

Jakub Kukla z Hodějic

*2007 pokřtěn 17. 06. 2007

Kateřina Maria Jaroslava Merunková ze Slavkova

*2006 pokřtěna 17. 06. 2007

Do svátosti manželství vstoupili:

Martin Capita z Bučovic

a Martina Kavoňová ze Slavkova

oddáni: 5. 5. 2007

Radim Joza z Brna

a Eva Vlčíková ze Slavkova

oddáni: 7. 7. 2006

Roman Nevoránek z Kučerova

a Zuzana Kohoutková z Hodějic

oddáni: 7. 7. 2007

Josef Spáčil ze Slavkova

a Jana Nechvátalová z Brna-Líšně

oddáni: 14. 7. 2007

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Miroslav Kučera z Hodějic

*1924, † 20. 03. 2007

Ladislav Barta ze Slavkova

*1927, † 03. 04. 2007

Marie Poláková z Němčan

*1918, † 07. 04. 2007

Karel Zeman ze Slavkova

*1938, † 10. 04. 2007

Jiří Mazal ze Slavkova

*1952, † 21. 4. 2007

Jaroslava Rybníkářová ze Slavkova

*1929, † 27. 04. 2007

Miroslava Drbalová ze Slavkova

*1919, † 06. 05. 2007

Olga Kučerová ze Slavkova

*1929, † 07. 05. 2007

Josefa Šimoníková ze Slavkova

*1932, † 25. 05. 2007

Jaroslava Houserová ze Slavkova

*1946, † 31. 5. 2007

Anna Cupáková ze Slavkova

*1935, † 02. 06. 2007

Miroslav Láníček ze Slavkova

*1925, † 04. 07. 2007

Karel Frnka z Hodějic

*1934, † 10. 07. 2007

Jaroslava Suchánková ze Slavkova

*1929, † 08. 07. 2007

Ludmila Hrabovská ze Slavkova

*1926, † 08. 07. 2007

Vladimír Školud ze Slavkova

*1931, † 11. 07. 2007

Hledáme do Urbánku ochotné spolupracovníky – dopisovatele, redaktory a hlavního redaktora.

Děkujeme také všem, kteří se podíleli na tvorbě všech deseti ročníků.

Program farnosti:

13. 8. Žarošice 18.30 h, mariánská pouť, biskup Pavel Posád
13.–19. 8. Klokoty, celostátní setkání mládeže
23.–25. 8. Pěší pouť na Velehrad (vychází se 23. 8. v 9.00 h ze Slavkova)
26. 8. Hody v Hodějicích (sv. Bartoloměj)
1. 9. Diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou
2. 9. Sběrka na televizi NOE
6. a 7. 9. Návštěvy nemocných
8. 9. Svatý otec Benedikt XVI. v Mariazell
9. 9. Hody v Nížkovicích
13. 9. Žarošice 18.30, mariánská pouť
15. 9. Pouť na Lutřstěku 18.00
16. 9. Pouť na Lutřstěku 8.00, 9.00, 10.30 opat Marián Kosík z Nové Říše
23. 9. Hody v Heršpicích (sv. Matouš)

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 h, pátek 15.00–17.00 h

Kontakt na kněze a farnost: tel. 544 221 587, mobil 604 280 160

Římskokatolická farnost Slavkov u Brna, Malinovského 2, 684 01 Slavkov u Brna
rkf.slavkov@biskupstvi.cz • Internetové stránky farnosti: www.farnostslavkov.cz

1. sv. přijímání ve Slavkově u Brna 3. června 2007

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník X, číslo 3/2007. Vyšlo 29. července 2007.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 1. října 2007.

Příspěvky dejte na faru, nejlépe zašlete mailem na adresu rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice